PÄIVÄSTÄ TOISEEN

23.09.15

Aurinko nousee
Helsingissä kello 7.06
ja laskee kello 19.18
Oulussa kello 7.02
ja laskee kello 19.17
Utsjoella kello 6.54
ja laskee kello 19.13

Päivän sana
23.9. Elia nosti pojan vuoteelta ja vei hänet kattohuoneesta alas taloon. Hän antoi pojan tämän äidille ja sanoi: ”Katso, poikasi elää.” 1. Kun. 17:23
24.9. Minulle elämä on Kristus ja kuolema on voitto. Mutta jos jään tähän elämään, siitä hyötyy tehtäväni. En tiedä, kumman valitsisin. Fil. 1:21–23

Nimipäiviä
Tänään keskiviikkona: Syyspäiväntasaus, Minja, Miisa, Mielikki
Huomenna torstaina: Alvar, Auno

Mietelause
Usein minusta on tuntunut siltä kuin omistaisin Louvren tai maailman suurimmat taideaarteet oveni ulkopuolella. Minun tarvitsee vain mennä metsään nähdäkseni mitä ihanimpia tauluja – muuta taidetta en kaipaa.
Pekka Halonen

MERKKIPÄIVIÄ

70-VUOTIAS

Maanviljelijä
Jouko Sirkiä
25.9 Aura. Matkoilla.

Lähetä merkkipäiväilmoitus

Merkkipäiväpalstalla julkaistaan päivänsankarin suostumuksella lähetettyjä tietoja.
Kirjoita viestiin merkkipäivän viettäjän nimi, ikä, titteli ja kotipaikka sekä merkkipäivän ajankohta ja mahdollinen lyhyt maininta juhlan vietosta.
Valokuva voi olla mustavalkoinen tai värillinen.
Palsta on maksuton. Merkkipäivätiedon tulee olla toimituksessa viimeistään viisi päivää ennen lehden ilmestymistä.
Lähetä ilmoitus postitse osoitteeseen Maaseudun Tulevaisuus, ”Merkkipäivät”, PL 440, 00101 Helsinki tai sähköpostilla merkkipaivat@maaseuduntulevaisuus.fi.

KOULUPÄIVÄKIRJA

Piikkilangan alta

Kuvat panevat miettimään: lapset ryömivät vanhempineen piikkilangan alta sotaa ja väkivaltaa pakoon. Isät kantavat lapsiaan niskan päällä. Ainakin lasten vanhempia ja opettajia askarruttaa, mitä nyt pitäisi tehdä noiden lasten eteen.

Yllättävän ja hallitsemattoman vaelluksen ratkaisuksi rajat suljetaan, tulijat tarkastetaan, leirit pystytetään. Mutta miten lasten käy, sillä heidän kasvamisessaan on paljon kiinni tulevan maailmamme elämänsisältö.

Vanhempi väki muistaa, että vaikka emme saneet sodan päättyessä Marshall-apua, Suomen lapsille jaettiin hammaspulveria ja viivoittimia. Miten ne antoivatkin iloa yhdessä sen kanssa että oli rauha. Moni lapsi oppi ensimmäiset englannin sanansa jalopuisen viivoittimen tekstistä: Made in United States of America.

Kaaoksen hallintakeinojen etsinnässä työ pakolasten aseman puolesta on ensisijainen. On jo väläytettykin, että muuttovirta saattaa kääntää monet meidän työ- ja arkielämän ongelmamme hyvään suuntaan. Mutta lapset ensin.

Meillä on koulusuunnittelussa ajelehdittu pitkään. Kyläkoulujen lakkauttamiseen ei ole paneuduttu, vaikka oppimistulokset näyttävät, että niissä saattaa olla perusta koko maan tulevaisuudelle. Usein koulu jää tyhjilleen muutaman puuttuvan oppilaan ja nuivan, säädöksiä noudattavan asenteen takia.

Olisiko nyt uuden ajattelun aika, kun maahan tulee lapsia ja perheitä ja joudutaan miettimään, mitä heille pitäisi tehdä. Muuttolapsi tarvitsee paikan, missä oppia, leikkiä ja tavata muita lapsia. Sota-ajaltamme tiedämme, että myös silloin lapsi oli lapselle tuki kestää kriisit, lapsi unohtaa silloin pelon.

Jos meillä on sydäntä, pienet kyläkoulut tarjoavat uuden tavan suhtautua tulolapsiin. Huomasin omassa suuressa koulussani, kun järjestimme Somalia-päivän, että lapsi on lapselle paras kotouttaja; yhteiset leikit löytyivät helposti, vaikka kieli, rotu ja uskonto olivat erilaiset. Kotouttaminenhan on kaksipuolista; myös suomalainen tarvitsee asennemuutosta.

Tuskin mikään muu paikka tarjoaa paremmat edellytykset muuttolapsen kotouttamiselle kuin pieni kyläkoulu. Onhan tähänkin saakka kuljetettu koululapsia. Koululla on valmis ruokahuolto. Voisiko toivoa, että yhtään maaseudun kyläkoulua ei lakkautettaisi sen takia, että muutama lapsi puuttuu. Myös säädösten purkajat nyt töihin!

Työväentalojen katselu, olisiko niistä majoituspaikoiksi, on pallottelua siihen verrattaessa, että kyläkouluista tehdään lasten kotouttamispaikkoja. Samalla suomalaiset lapset saavat kosketuksia kansainvälisyyteen, sosiaalisuuteen ja uusiin tapoihin elää synnyinmaassamme.

Maaseutu voisi antaa nyt esimerkin uudesta ajattelusta, toisenlaisesta koulusta ja myönteisestä eleestä – kun kaikkialla kuuluu, ettei meidän naapuriin.

Kielivaikeuksiako? Lapsi on toiselle lapselle myös kieli, leikki ja oppi. Muuttovanhemmat voisivat toimia ihan hyvin kuljetus- ja kouluavustajina. Vaatimusten ja ehtojen asettamisen sijasta me tarvitsemme juuri nyt avaraa katsomusta. Se elävöittäisi myös maaseudun koulusuunnittelua.

MATTI SUMMANEN
on vantaalainen kirjailija ja opettaja.

matti.summanen@pp1.inet.fi

50-VUOTIAS

JOHANNES TERVO

Mauno Ylisen usko maatalouteen ei horju, vaikka tilan tuotantosuunta muuttuu. ”Joskus lukioikäisenä 80-luvun alussa olen viljellyt perunaa, pienessä mittakaavassa tosin.”

Täyttä höyryä kohti uutta tuotantosuuntaa

Sonnit lähtevät Mauno Ylisen tilalta. Pelloilla kasvaa jo tärkkelysperunaa ja sokerijuurikasta.

KAUHAVA (MT)
Puoli vuosisataa ikämittarissa ei hidasta alahärmäläisen **Mauno Ylisen** maatilan kehittämistahtia.

Perhetilalla luovutaan lihakarjasta vuoden vaihteessa ja pelloilla alkaa tärkkelysperunan ja sokerijuurikkaan tuotanto.

Vaikka sonnit lähtevät, jäähdyttelijäksi ei Ylistä voi tituleerata.

”200 000 euroa on tänä vuonna tehty uutta velkaa uutta tuotantosuuntaa varten.”

Muutosta on pohdittu tilalla jo viiden vuoden ajan.

Yksi painava tekijä oli se, että tilan tuleva jatkaja on kiinnostunut nimenomaan kasvinviljelystä.

”Sellaista temppua en ainakaan nuorelle tee, että rakentaisin tuhannen mullin navetan ja sitoisin jatkajan kädet.”

Suunnanmuutos oli vaikea päätös

Eläimistä luopuminen ei ollut Yliselle helppo päätös.

”Kotieläintuotantoon on panostettu ja tilaa on kehitetty sitä varten.”

Ratkaisu kypsyi maatilan kirjanpidon ääressä. Kun kustannuksia karsittiin jo useiden vuosien ajan eikä viivan alle silti jäänyt tyydyttävää tulosta, oli vedettävä johtopäätökset.

Tilannetta helpotti se, että tuotantorakennukset olivat joka tapauksessa tulossa teknisen käyttöikänsä päähän. Sonnien pitoa ei ollut pakko jatkaa, sillä isoja vasikkavelkoja tai muuta pakottavaa syytä jatkamiseen ei ollut.

Vastikään investoineilla tiloilla eläimiä on pakko pitää, sillä velkoja ei mitenkään pystyttäisi muutoin maksamaan. Tämä umpisolmu huolestuttaa Ylistä.

”Tilanne voi tuudittaa sellaiseen ajatukseen, ettei kannattavuus niin huono voi olla, kun tuollakin hinnalla lihaa tuotetaan.”

Kannattavuus saatava kuntoon

Tuottajajärjestön johtokunnan toisena puheenjohtajana Ylinen on yksi Suomen tärkeimmistä maatalouden puolestapuhujista. Omassa ratkaisussa painoivat tilan asiat ja tilinpäätös, ei se, miltä luottamushenkilön ratkaisu näyttää ulospäin.

”Sellaista signaalia en halua antaa, ettei lihantuotannosta tule mitään Suomessa. Meillä on olosuhteet kunnossa: puhdasta vettä, tilaa ja muuten hyvät edellytykset lihan tuotantoon. Jotain pitää vain tapahtua kannattavuudelle.”

Sitä jotain tuottajajärjestö koettaa ajaa, ja Ylisen mukaan keino on lainsäädäntöön vaikuttaminen.

”Jos tämänhetkisellä hallituskokoonpanolla ja sektoriministerillä ei saada asioita eteenpäin, niin en tiedä, saadaanko niitä sitten koskaan.”

Ylinen kuvaa maatalouden kannattavuutta katastrofaaliseksi.

”Näin ei voida kovin kauan jatkaa. Osa tuottajista on jo heittänyt hanskat tiskiin.”

Nautatuotannon kannattavuuden romahdus alkoi syksyllä 2007, kun tuotantopanosten hinnat nousivat.

Ylistä harmittaa, että tuolloin ei saatu tuottajahintoihin korotuksia.

”Se hetki menetettiin. Viesti maataloustuotannon kustannusten noususta ei ole välittynyt kauppaan niin, että asiaan olisi osattu reagoida. Tuottajahintaan tarvitaan lisää jokaisella sektorilla.”

Eurot myös lehtitalon haaste

Ylinen on hoitanut MTK-luottamustehtäviä 25 vuoden ajan.

Media-alaa hän seuraa muun muassa Maaseudun Tulevaisuutta julkaisevan Viestilehdet Oy:n hallintoneuvoston puheenjohtajana.

Sähköinen viestintä myllertää perinteisiä tiedotusvälineitä rajusti, mutta Maaseudun Tulevaisuus on toistaiseksi pärjännyt taloudellisesti hyvin.

”Lukijamäärä on kasvanut koko ajan, vaikka perinteinen lukijakunta on vähentynyt. Se kertoo toimituksen rautaisesta ammattitaidosta ja siitä, että jutut ovat sellaisia, joita kukaan muu ei tee.”

Ylisen mukaan on ollut hyvä, ettei MT:n tärkeimpiä sisältöjä ole lähdetty jakamaan ilmaiseksi verkkoon.

”On säilynyt mahdollisuus kehittää toimintaa niin, että myös sähköisillä versioilla voidaan ansaita rahaa.”

Juhlapäivä menee työn merkeissä

Tämänpäiväistä merkkipäiväänsä Ylinen ei vietä nyt eikä myöhemmin.

Asia ratkesi hyvin pitkälti kevään ja kesän sadeviikkoina: sadonkorjuu on vielä pahasti kesken.

”Syntymäpäivä menee työn merkeissä pellolla”, aloitteleva perunanviljelijä ilmoittaa.

HANNA LENSU

KUKA?

Mauno Ylinen

Maa- ja metsätaloustuottajajärjestö MTK:n johtokunnan toinen puheenjohtaja. Naudanlihantuottaja ja kasvinviljelijä Etelä-Pohjanmaalta Kauhavan Alahärmästä. Koulutukseltaan agronomi.
Muun muassa Maaseudun Tulevaisuutta julkaisevan Viestilehdet Oy:n hallintoneuvoston puheenjohtaja, MTK-ryhmään kuuluvan Maataloustuottajain Eläkesäätiön hallituksen puheenjohtaja, elintarvikeyhtiö Apetitin ja teleyhtiö Anvian hallintoneuvoston jäsen.
Perheeseen kuuluvat Eija-vaimo ja kolme aikuista lasta.

> Sellaista signaalia en halua antaa, ettei lihantuotannosta tule mitään Suomessa. Meillä on olosuhteet kunnossa: puhdasta vettä, tilaa ja muuten hyvät edellytykset tuotantoon.
> **MAUNO YLINEN**